

Skatteministeriet
Den

J.nr. 2005-418-0253

Til
Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på SAU alm. del-spørgsmål nr. 164 af 30. august 2005.

Kristian Jensen

/Lise Bo Nielsen

Spørgsmål: Skatteministeren bedes redegøre for de skattemæssige aspekter af sagen vedrørende Dansk Sygeplejeråd og organisationens forhenværende revisor, som er blevet dømt til at betale 10 mio. kr. til Dansk Sygeplejeråd, fordi han undlod skattetænkning, jf. magasinet Søndag DR1 søndag den 28. august 2005.

Svar: Jeg kan ikke udtale mig om den konkrete sag, men alene generelt. Jeg kan dog oplyse, at Dansk Sygeplejeråd i skattemæssig henseende er en arbejdsmarkeds-sammenslutning omfattet af fondsbeskatningslovens § 1, stk. 1, nr. 3. Arbejdsmarkedssammenslutninger består bl.a. af fagforeninger og arbejdsgiverforeninger.

Reglerne for arbejdsmarkedssammenslutningers indkomstopgørelse findes i fondsbeskatningslovens §§ 8 og 9.

Den indkomst, der er skattepligtig, er opregnet i § 8, stk. 1. Der er bl.a. tale om indkomst ved erhvervmæssig virksomhed, f.eks. undervisnings-, forlags-, informations- eller konsulentvirksomhed. Virksomheden anses dog ikke for erhvervmæssig, hvis aktiviteten i overvejende grad stilles til rådighed for sammenslutningens medlemmer, og aktiviteten giver underskud, medmindre underskuddet må anses for enkeltstående, idet driften må anses for erhvervmæssigt anlagt.

Arbejdsmarkedssammenslutninger er også skattepligtige af indkomst opgjort efter reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven og aktieavancebeskatningsloven samt indkomst som nævnt i kursgevinstloven (øvrige indkomster).

Indkomst, der ikke er opregnet i § 8, stk. 1, er skattefri. Det vil sige, at arbejdsmarkedssammenslutninger skattefrit kan modtage f.eks. gaver, løbende ydelser og kontingent.

Opgørelsen af, hvilke udgifter, der kan fradrages, findes i § 8, stk. 2. Herefter kan der alene foretages fradrag for udgifter, der vedrører de indtægter, som er skattepligtige. Der kan dog foretages fradrag for renteudgifter og fradrag efter ligningslovens § 6 (fradrag for kurstab ved indfrielse af visse kontantlån), uanset om udgifterne eller tabene ikke vedrører erhvervelsen af de skattepligtige indtægter.

De ovenfor nævnte regler kræver en opdeling af arbejdsmarkedssammenslutningens indtægter i erhvervmæssig indkomst, øvrige indkomster og skattefri indkomst. Det er derfor også nødvendigt at foretage en fordeling af en arbejdsmarkedssammenslutnings udgifter på disse indkomsttyper.

En arbejdsmarkedssammenslutnings udgifter kan grundlæggende opdeles i tre typer:

- Udgifter, der direkte kan henføres til den skattefrie del af virksomheden, herunder kontingentopkrævning eller anden ikke-erhvervsmæssig virksomhed.
- Udgifter, der direkte kan henføres til skattepligtig virksomhed, d.v.s. udgifter, der direkte relaterer til de indtægter, der er nævnt i § 8, stk. 1.
- Udgifter, der er fælles for både den skattepligtige og den skattefrie del af arbejdsmarkedssammenslutningens virke.

Den første type af udgifter giver ikke anledning til fordelingsproblemer.

Den anden type af udgifter – udgifter, der direkte kan henføres til den skattepligtige virksomhed - kan give anledning til problemer i tilfælde, hvor udgifterne er fælles for både den erhvervsmæssige indkomst og den øvrige indkomst, der er nævnt i § 8, stk. 1.

Fordelingsproblemerne opstår dog navnlig ved den tredje type af udgifter – udgifter, der er fælles for både den skattepligtige (herunder den erhvervsmæssige virksomhed) og den skattefrie del af arbejdsmarkedssammenslutningens virke.

Udgifter, der afholdes i forbindelse med en erhvervsmæssig virksomhed, som arbejdsmarkedssammenslutningen driver under normale vilkår, er fuldt ud fradragsberettigede. Overstiger udgiften i et år indtægten fra virksomheden, kan underskuddet fradrages i den øvrige skattepligtige indkomst opgjort efter fondsbeskatningslovens § 8.

Såfremt der ikke er andre holdepunkter fordeles udgifterne forholdsmæssigt.

Som det fremgår, er der tale om en skønsmæssig fordeling mellem de udgifter, der hører til den erhvervsmæssige del, og som derfor er fradragsberettigede, og de udgifter, der hører til den ikke-erhvervsmæssige del, og som ikke er fradragsberettigede. Dette betyder, at der altid vil være mulighed for at diskutere fordelingen. Og at der vil være mulighed for i større eller mindre grad at udnytte disse fordelingsmuligheder.

Dette er efter min opfattelse dog blot en konsekvens af, at det ikke er muligt på dette område at fastsætte helt håndfaste regler. På dette område som på en række andre

områder må skattelovgivningen tage udgangspunkt i virkelighedens verden, i stedet for at tro, at virkeligheden kan indrettes simpelt af hensyn til skattereglerne.

Såfremt målet om et smidigt og retfærdigt skattesystem skal nås, vil det derfor være nødvendigt i denne og andre situationer at tillade en skønsmæssig fordeling af f.eks. udgifter, hvorefter det er skattemyndighedernes opgave gennem en konkret ligning i hvert enkelt tilfælde af forhindre skattetækning.